

UCHWAŁA NR XVI/137/16
RADY MIASTA BIELSK PODLASKI

z dnia 23 lutego 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi dotyczącej Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bielsku Podlaskim oraz Burmistrza Miasta Bielsk Podlaski.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 i poz. 1890)) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23) oraz § 94 Statutu Miasta Bielsk Podlaski (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2014 r. poz. 2457) Rada Miasta Bielsk Podlaski uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pani ██████████ z dnia 30 listopada 2015 r. na działanie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bielsku Podlaskim i Burmistrza Miasta Bielsk Podlaski.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Bielsk Podlaski.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

/-/ Igor Łukaszuk

Załącznik

do uchwały Nr XVI/137/16
Rady Miasta Bielsk Podlaski
z dnia 23 lutego 2016 r.

UZASADNIENIE

Pani [REDAKTOWANA] wniosła skargę do Rady Miasta Bielsk Podlaski, w której porusza szereg kwestii dot. działalności Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej i Dyrektora tej jednostki jak również sprawy dotyczące przydziału mieszkania komunalnego, które leżą w kompetencji Burmistrza Miasta Bielsk Podlaski.

Komisja Rewizyjna Rady Miasta Bielsk Podlaski na posiedzeniu w dniu 16 lutego 2016 r. zapoznała się z treścią skargi oraz wyjaśnieniami zawartymi w piśmie Br.1510.3.2016 z dnia 12 lutego 2016 r. przedłożonymi przez Przewodniczącego Rady Miasta.

Z uzyskanych wyjaśnień wynika, że działanie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bielsku Podlaskim oraz Burmistrza Miasta Bielsk Podlaski były prowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej wyjaśnił, że od wielu lat Pani [REDAKTOWANA] jest podopieczną MOPS i korzystała oraz korzysta z różnych form świadczeń pieniężnych (zasiłki okresowe, celowe) i niepieniężnych (zasiłek celowy w postaci węgla z dowozem).

Odnośnie kwestii dotyczącej odmowy wydania skierowania do otrzymania pomocy żywnościowej w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa (POPŻ) współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (EFPNP), Dyrektor MOPS wyjaśnił, iż zgodnie z wytycznymi Instytucji zarządzającej (MPiPS) dla Instytucji Pośredniczącej i beneficjentów dotyczącymi działań realizowanych w ramach POPŻ 2014-2020 współfinansowanego z EFPNP w Podprogramie 2015, pomoc w ramach POPŻ jest kierowana do osób, które z powodu trudnej sytuacji i niskich dochodów nie są w stanie zapewnić sobie odpowiedniego posiłku. Dyrektor MOPS poinformował, że według posiadanych przez skarżącą dochodów, nie kwalifikuje się ona do uzyskania skierowania. Wytyczne nie przewidują żadnych wyjątków przy wydawaniu skierowań.

Dyrektor MOPS stwierdził również, że insynuacje skarżącej kierowane pod adresem pracowników socjalnych jak również i jego są bezzasadne. Żaden z pracowników nigdy nie uchybił godności skarżącej i nie naruszył ogólnie przyjętych norm etycznych. Podkreślił także, że nie pozbawił tej osoby prawa do świadczenia pielęgnacyjnego i żadnego wpływu na to nie miał żaden inny pracownik MOPS. Brak uprawnień do świadczenia pielęgnacyjnego wynika z tego, iż osoba, której sytuację opisała skarżąca, nie otrzymała orzeczenia o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniem konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub

pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji. Taki wymóg wynika z art. 17 ust. 1 ustawy z dn. 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 114 z późn. zm.). Przedłożone przez tę osobę orzeczenie nie zawierało takich wskazań, co w konsekwencji spowodowało brak uprawnień do świadczenia pielęgnacyjnego.

Z kolei Komisja Rewizyjna zapoznała się również z wyjaśnieniami Burmistrza Miasta, który w piśmie znak: Br.0004.56.2015 z dnia 22 grudnia 2015 r. odniósł się do kwestii przydziału mieszkania komunalnego wyjaśniając, iż skarżąca długotrwale nie płaci czynszu za zajmowane obecnie mieszkanie komunalne. Z uwagi na niepłacenie czynszu skarżącej została wypowiedziana umowa najmu lokalu i obecnie oczekuje ona na kolejną eksmisję. Burmistrz Miasta poinformował, że skarżąca zajmuje lokal bezumownie, więc niezrozumiałe są roszczenia co do stanu technicznego lokalu. Niemniej jednak Burmistrz Miasta zwrócił się do zarządcy budynku o sprawdzenie płyty w kuchni oraz przewodów kominowych.

Mając na uwadze powyższe skargę należy uznać za bezzasadną.

Na podstawie art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 23) w przypadku ponowienia skargi, bez wskazania nowych okoliczności, organ podtrzyma swoje poprzednie stanowisko, bez zawiadamiania o powyższym skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

/-/ Igor Łukaszuk